

Εἰς Μοῦσαν

Μοῦσά μου, γάσου ἠσύχασε
 Εἰς τὸ βουνόν σου ἐπάνω,
 Κυνδύλι πλέον δὲν πιάνω
 Διὰ ἕσα καὶ μοῦ εἶπεις.

Ὡς φαίνεται κατόπι σου
 Σὺ φέρεις τὴν πενίαν,
 Μὲ τέτοιαν συνοδείαν
 Ποιὸς θέλει γὰρ σὲ ἰδῆ;

Εὐμορφο πρᾶγμα! ἀδιάκοπα
 Γὰρ μέτρα ἐγὼ γὰρ σκάζω
 Καὶ πάντα γὰρ σενάζω
 Δι' αὐτὰ τὰ μετρητά!

Ὁχι, ὄχι πλέον, χαίρουσιν
 Μ' αὐτὴν τὴν συντροφιά σου,
 Ἐχετην σὺ κοντά σου
 Πλὴν μακριὰ ἀπ' ἐμέ.